

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1332/2018
05.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адв. Зорана Драгина, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 26/18 од 20.04.2018. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 55/18 од 27.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Драгина, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 26/18 од 20.04.2018. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 55/18 од 27.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту К 26/18 од 20.04.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну одређеним износом од 100.000,00 динара који је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а ако исту у одређеном року не плати суд ће је заменити казном затвора, с тим што ће за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда уплати на име паушала износ од 15.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 55/18 од 27.07.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА адв. Зорана Драгина а пресуда Основног суда у Великом Градишту К 26/18 од 20.04.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Зоран Драгин поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд

усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и утврди да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела и одбије оптужбу.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Драгина, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члана 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред жалбеним судом.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног АА адв. Зоран Драгин, истиче да је првостепени и другостепени суд доношењем правноснажних пресуда учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1), због које повреде је захтев дозвољен, али не опредељује у чему се ова повреда материјално правне природе састоји, већ у образложењу захтева истиче да окривљени није имао сазнања да ствар коју је прибавио је прибављена кривичним делом, те да не постоји ни један доказ да је окривљени имао или пак могао имати сазнања да је купљени пример предмет извршења кривичног дела крађе, из чега произилази да се захтевом оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлог због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адв. Зорана Драгина и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић